

Torsdag, den 1. februar 2007

P6_TA(2007)0022

EU's forbindelser med Stillehavsøerne

Europa-Parlamentets beslutning om EU's forbindelser med Stillehavsøerne — Strategi for et styrket partnerskab (2006/2204(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 29. maj 2006 »EU's forbindelser med Stillehavsøerne — Strategi for et styrket partnerskab« (KOM(2006)0248),
 - der henviser til Rådets konklusioner vedrørende en EU-strategi for Stillehavsområdet, som vedtoges af Rådet (almindelige anliggender) den 17. juli 2006,
 - der henviser til partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou (»Cotonou-aftalen«) ⁽¹⁾,
 - der henviser til artikel 89, stk. 1, i Cotonou-aftalen, hvori det hedder, at »der fastsættes særlige bestemmelser og foranstaltninger for at støtte AVS-østaterne i deres bestræbelser på at overvinde naturbestemte og geografiske vanskeligheder og andre hindringer, der hæmmer deres udvikling, således at de kan øge deres respektive udviklingstempo«,
 - der henviser til FN's millennium-projekt: »Investering i udvikling: En praktisk plan for opnåelse af millenniumudviklingsmålene«,
 - der henviser til den fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om Den Europæiske Unions udviklingspolitik »den europæiske konsensus« ⁽²⁾,
 - der henviser til Paris-erklæringen om bistandseffektivitet, som den 2. marts 2005 blev godkendt af de udviklede landes og udviklingslandenes ministre med ansvar for at fremme udviklingen samt lederne af multilaterale og bilaterale udviklingsinstitutioner,
 - der henviser til sin beslutning af 23. marts 2006 om de økonomiske partnerskabsaftalers virkning på udviklingen ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til Udviklingsudvalgets betænkning (A6-0325/2006),
- A. der henviser til de europæiske landes historiske forbindelser med landene i Stillehavsområdet,
- B. der henviser til, at størsteparten af østaterne i Stillehavet relativt for nylig er blevet uafhængige,
- C. der henviser til, at EU er stærkt repræsenteret i området gennem de oversøiske territorier i Ny Kaledonien, Fransk Polynesien, Wallis og Futuna (Frankrig) samt Pitcairn Islands (Det Forenede Kongerige),
- D. der henviser til, at bevægelsen for et uafhængigt og atomfrit Stillehavsområde (NFIP) både kæmper for, at alle atomprøvesprængninger i området indstilles, og for, at de oprindelige folks værdighed respekteres,
- E. der henviser til, at EU yder store bidrag til området, og at den samlede bistand siden de første Stillehavsøstaters tiltrædelse af den første Lomé-konvention i 1975 overstiger 1,8 mia. EUR,

⁽¹⁾ Partnerskabsaftale mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou (EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3).

⁽²⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 121.

Torsdag, den 1. februar 2007

- F. der henviser til, at de 16 medlemsstater i Pacific Islands Forum har vedtaget Stillehavsplanen (Pacific Plan), som har til formål at styrke det regionale samarbejde og integrationen, idet der fokuseres på økonomisk vækst, bæredygtig udvikling, god regeringsførelse og sikkerhed gennem regionalisering, og som giver mulighed for at udbygge forbindelserne mellem EU og Stillehavsområdet,
- G. der henviser til, at østaterne i Stillehavet står over for alvorlige problemer på grund af stor befolkningsvækst, utilstrækkelig adgang til uddannet arbejdskraft, lav økonomisk vækst, etniske spændinger, samfundsøkonomiske forskelle, dårlig regeringsførelse og virkningen af de globale økonomiske tendenser, som giver grund til at frygte større fattigdom og øget ustabilitet i området,
- H. der henviser til, at Stillehavsområdet er rigt på naturressourcer, men at ejendomsforholdene er yderst komplicerede, hvad der i nogle tilfælde kan udgøre en hindring for udviklingen,
- I. der henviser til, at AVS-staterne i Stillehavsområdet er fuldt udviklede demokratier, med undtagelse af Tonga, som er et konstitutionelt monarki,
1. bifalder Kommissionens initiativ til at udvikle den første EU-strategi for Stillehavsområdet efter 30 års samarbejde, fra underskrivelsen af den første Lomé-konvention i 1975 til Cotonou-aftalen i juni 2000;
 2. understreger, at EU i sin egenskab af vigtig donor til området har mulighed for at indføre en strategi, som kan hjælpe østaterne i Stillehavet med at nå millenniumudviklingsmålene;
 3. fremhæver områdets heterogenitet og opfordrer derfor til fleksibilitet i Kommissionens strategi, således at det sikres, at udviklingsbistanden tildeles i overensstemmelse med de nationale og regionale prioriteringer, hvilket sikrer størst mulig udbytte for både de mere udviklede og de mindre udviklede Stillehavslande;
 4. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at udbygge den politiske dialog med Pacific Islands Forum, hvis ledere har vedtaget en ny aftale, der gør forummet til en mellemstatslig organisation under folkeretten; understreger samtidig, at en styrket dialog på regionalt plan også skal behandle behovene hos områdets fattigste lande;
 5. understreger, at enhver strategi skal tage passende højde for udviklingsbehovene i alle østater i Stillehavet og især de fattigste lande for at støtte dem i deres bestræbelser på at nå millenniumudviklingsmålene;
 6. erkender, at Stillehavsområdet rummer en rigdom af naturressourcer, navnlig fisk, mineraler og skove, og at landbrug og turisme udgør det økonomiske fundament i mange af landene i området; understreger derfor, at en økologisk og økonomisk bæredygtig udvikling skal være grundpillen i enhver strategi vedrørende disse nøglesektorer; understreger, at udnyttelsen af naturressourcerne skal bidrage til at skabe indtægter for hele befolkningen i østaterne i Stillehavet samt især bidrage til fattigdomsbekæmpelse;
 7. erkender betydningen af EU's finansielle bistand er for at fremme udviklingen af lokalt fiskeri i regionen, som er en vigtig indtægtskilde for Stillehavsøstaterne og navnlig for lande med lav bruttonationalindkomst (BNI), som f.eks. Kiribati, Marshalløerne, Mikronesien og Tuvalu;
 8. understreger vigtigheden af god forvaltning af fiskerisektoren for at undgå overfiskeri og destruktive fiskeriteknikker samt for at forhindre miljøulykker i at ødelægge havmiljøet, navnlig i forbindelse med tunfiskeri, hvor Stillehavet er et af verdens rigeste fangstområder;
 9. bifalder den regionale indfaldsvinkel, som østaterne i Stillehavet har anlagt til forvaltning af tunfiskeriet i deres område, og opfordrer EU til at forhandle sig frem til aftaler om tunfiskeri med hele området frem for at indgå aftaler med de enkelte lande;
 10. anerkender vigtigheden af at pålægge licensafgifter for fjernfiskeri efter tun i de eksklusive økonomiske zoner i området, da disse afgifter er en vigtig indtægtskilde i østaterne i Stillehavet, navnlig i lavindkomstlande som f.eks. Kiribati, Marshalløerne, Mikronesien og Tuvalu; er imidlertid bekymret over den nuværende beskedne fangst i de eksklusive økonomiske zoner og det deraf følgende indkomstab;

Torsdag, den 1. februar 2007

11. bifalder Kommissionens forslag om at øge bestræbelserne på at fremme en bæredygtig fiskeriforvaltning ved at støtte kontrol- og overvågningssystemerne i området, og om at styrke kapaciteten til at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri;
12. opfordrer EU og Stillehavsøstaterne til at støtte den internationale handlingsplan, som Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisationen (FAO) har udarbejdet om bekæmpelse af ulovligt, ikke-rapporteret og ikke-reguleret fiskeri (IUU); mener, at dette bør prioriteres, når EU indgår fiskeriaftaler med tredjelande;
13. opfordrer EU og Stillehavsøstaterne til at arbejde tæt sammen om bekæmpelse af ulovligt, ikke-rapporteret og ikke-reguleret fiskeri i området og i den sammenhæng at gøre deres bedste for at opfylde deres forpligtelser som havne- og/eller flagstater;
14. anbefaler, at de mere udviklede Stillehavsøstater fortsætter med at udvikle den lokale forarbejdningsindustri og derved skabe øget beskæftigelse, samt udforsker mulighederne for, at små og mellemstore virksomheder ejet af interessenter fra Stillehavsøstaterne kan optage bløde lån i Den Europæiske Investeringsbank med henblik på at øge forarbejdningskapaciteten og derigennem øge indkomsterne i området; glæder sig over den evaluering af fiskeforekomsterne i området, som Pacific Islands Forum har foretaget, og opfordrer til, at de lokale fiskerflåder udvides, når der er plads til kapacitetsforøgelser;
15. opfordrer Kommissionen til at foretage en økologisk og social konsekvensvurdering af de illegale og storstilede industrielle skovningsaktiviteter og dertil knyttet handel i Stillehavslandene;
16. opfordrer Kommissionen til at rette opmærksomheden mod en hurtig gennemførelse af konventionen om biologisk mangfoldighed og dertil knyttede aftaler, navnlig arbejdsprogrammet for beskyttede områder, der er et effektivt virkemiddel til at hindre yderligere ødelæggelse eller nedbrydelse af skov- og havøkosystemer i Stillehavsområdet;
17. opfordrer Kommissionen til at øge støtten til økologisk og socialt ansvarlig skovforvaltning og til iværksættelse af pålidelige systemer, som kan give europæiske forbrugere troværdige garantier for, at træprodukter afsat på EU-markedet er fremstillet af tømmer fra bæredygtige kilder; understreger betydningen af at omstille mønstret fra storstilet industriel skovning til økologiske skovbrugsprojekter, der kan skabe indkomst for lokalsamfund og medvirke til at reducere fattigdom;
18. støtter konventionen om bevarelse og forvaltning af stærkt vandrende fiskebestande i det vestlige og centrale Stillehav, som blev underskrevet i september 2000 med henblik på at opnå et langsigtet bæredygtigt tunfiskeri, da den er et tegn på samarbejde mellem østaterne i Stillehavet og de lande, som udøver fjernfiskeri;
19. fremhæver, at det er nødvendigt med meget større investeringer i forvaltningen af mineralforekomster, som er en vigtig kilde til udenlandsk valuta for både de mere udviklede og de mindre udviklede østater i Stillehavet, med henblik på at forhindre en for tidlig udtømming af ressourcer som den, man oplevede i Nauru efter 50 års uophørlig fosfatminedrift;
20. opfordrer Kommissionen til, i samarbejde med Stillehavsøstaterne, at sikre, at olie-, mine- og gasselskaberne i området stiller alle oplysninger vedrørende de skatter og afgifter, som de betaler til de forskellige regeringer, til rådighed i deres offentliggjorte årsregnskaber;
21. gør opmærksom på turismens økonomiske betydning for området, da en af Stillehavets største attraktioner er de idylliske landskaber; understreger, at enhver tilskyndelse til turisme i området skal ledsages af øget lokalt ejerskab af turistydelse for at sikre en bæredygtig turistsektor og gavne den lokale økonomi mest muligt;
22. kræver, at der indføres et forbud mod alle atomprøvesprængninger og mener, at hele området bør være atomfrit, og at alle skader på miljøet og økosystemerne samt på befolkningens sundhedstilstand forårsaget af prøvesprængningerne bør udbedres;
23. anerkender de fordele, som oprettelsen af lavprisflyselskaber i området har betydet for økonomierne i østaterne i Stillehavet, og anmoder om, at hindringer for open sky-politikker fjernes, samtidig med at lufttransporten udvikles på en rationel måde for at begrænse udslip og andre former for miljøpåvirkninger, som øget flytrafik indebærer;

Torsdag, den 1. februar 2007

24. understreger, at det i de fleste tilfælde kun er de rigere lande med mere udviklede infrastrukturer og hyppigere flyforbindelser, der tiltrækker mange turister hvert år; fremhæver, at udviklingsstøtten i disse tilfælde fortsat skal bruges til at finansiere infrastruktur og tilskynde til bæredygtig turisme;
25. opfordrer Kommissionen til i projekter, der iværksættes under den 10. Europæiske Udviklingsfond, at lægge vægt på støtte til systemerne for almen og faglig uddannelse i landene i området, hvor udviklingen hindres af mangler på dette felt;
26. anerkender landbrugets betydning som den vigtigste kilde til indtægter, herunder eksportindtægter, og som et middel til at opretholde eksistensniveauet og beskæftigelsen i området;
27. fremhæver, at globaliseringen, sammen med tabet af præferenceadgang til EU-markedet, allerede har haft stor økonomisk betydning for området, navnlig for Fiji;
28. understreger, at der i de mindre udviklede lande, som hovedsageligt lever af subsistenslandbrug, bør ske en gradvis overgang fra produktion af basale afgrøder til produktion af salgsafgrøder, så der dyrkes flere landbrugsprodukter til eksport, og at der bør ses nærmere på, hvorvidt det er rentabelt at etablere fødevarerforarbejdnings- og emballeringsindustrier;
29. understreger, at uddannet arbejdskraft er en nødvendig forudsætning for den økonomiske vækst i Stillehavsøstaterne, og opfordrer derfor Kommissionen til at støtte nationale politikammer, der sigter mod at tilvejebringe erhvervsuddannelsesfaciliteter og andre former for uddannelse, til støtte for det lokale erhvervsliv i østaterne i Stillehavet;
30. fremhæver vigtigheden af den interregionale handel og handelen mellem Stillehavsområdet og EU, herunder regionale handelsaftaler som f.eks. Pacific Island Countries Trade Agreements (PICTA), den foreslåede Pacific Agreement on Closer Economic Relations (PACER) og den økonomiske partnerskabsaftale, da de bidrager til at styrke den økonomiske fremgang i området;
31. holder sig omkostningerne ved forvaltningen af sådanne handelsaftaler for øje, herunder gennemførelsen af Stillehavsstrategien i Stillehavsøstaterne og regionale organisationer såsom Stillehavsforummet sekretariat; opfordrer Kommissionen til at stille fyldestgørende økonomisk og teknisk bistand til rådighed til en rettidig og effektiv gennemførelse af sådanne aftaler;
32. støtter Kommissionens vurdering af betydningen af de vigtigste regionale aktører, såsom Australien, New Zealand, USA og Japan, da de er vigtige donorer til og handelspartnere for Stillehavsøstaterne, og da bilaterale forbindelser mellem EU og disse lande vil blive forbedret af en øget involvering i Stillehavsområdet;
33. er enig med Kommissionen i, at en bedre koordinering af bistanden med andre partnere i området, som f.eks. Australien og New Zealand, vil øge effektiviteten af den bistand, der ydes;
34. fremhæver, at Stillehavsområdet har geopolitisk betydning, og udtrykker bekymring for, at rivalisering landene imellem vil forringe kvaliteten af bistanden og gøre den politisk betinget, hvilket er til skade for en langsigtet udvikling, bæredygtige ressourcer og god regeringsførelse;
35. opfordrer Kommissionen til at erkende, at ejendoms- og forpagtningssystemer for landbrugsjord navnlig i Papua Ny Guinea, Salomonøerne, Vanuatu og Ny Kaledonien (et fransk oversøisk territorium) er særdeles komplicerede og udgør reelle hindringer for udvikling; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at støtte nationale initiativer til jordreformer i disse lande og dette territorium;
36. opfordrer Kommissionen til at igangsætte politikker til at forhindre den hurtige spredning af hiv/aids i området, især i lande som f.eks. Papua Ny Guinea;
37. gør opmærksom på de fire lande, der er ramt af malaria, nemlig Papua Ny Guinea, Salomonøerne, Vanuatu og Timor-Leste; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle programmer til at løse dette problem og sikre en tilstrækkelig beskyttelse mod malaria, f.eks. ved at levere myggenet til de berørte lande;

Torsdag, den 1. februar 2007

38. understreger, at det er afgørende at fremme god regeringsførelse for at sikre en effektiv tildeling af støtte og forhindre korrupsion, som er en af de største hindringer for opnåelsen af millenniumudviklingsmålene, samt at tilvejebringe bæredygtig udvikling; fremhæver, at der skal indføres nationale institutioner og gennemsigtige og tydelige procedurer for at sikre, at bistanden når frem til de rette modtagere i området;

39. er enig med Kommissionen i, at politisk ustabilitet og konflikter kan ødelægge områdets økonomiske udvikling, navnlig gennem tab af indtægter fra turisme og ødelæggelse af de økonomiske infrastrukturer;

40. understreger, at det styrkede partnerskab mellem Den Europæiske Union og østaterne i Stillehavet bør resultere i øget støtte til parlamenterne i disse lande med henblik på at forbedre deres kapacitet og deres rolle til gavn for en større regional politisk stabilitet;

41. gør opmærksom på, at østaterne i Stillehavet er meget sårbare over for naturkatastrofer og de ødelæggende virkninger på deres økonomier; støtter derfor Kommissionens opfordring til, at der indføres regionale katastrofeberedskabsprogrammer;

42. er enig med Kommissionen i, at østaterne i Stillehavet har stor interesse i at håndtere klimaændringer, som vil kunne få stor betydning for området på grund af stigende vandstand; noterer sig Stillehavsøstaternes rammeaftale om afhjælpning af klimaændringer for 2006-2015 (Pacific Islands Framework for Action on Climate Change) som en regional mekanisme til støtte af reaktioner på klimaændringer og opfordrer til en styrket dialog mellem EU og Stillehavsområdet med henblik på at tage fat på klimaændringer og dertil knyttede problemer;

43. gør opmærksom på den nuværende situation i Timor-Leste, som i de seneste uger har været hærget af vold, og udtrykker sit håb om, at Kommissionen, i tæt samarbejde med det internationale samfund, vil bistå Timor-Lestes ledere med at afhjælpe de underliggende problemer, der har ført til krisen, herunder behovet for politisk stabilitet, afbødning af fattigdom, social udvikling og forsoning mellem de forskellige samfundsgrupper;

44. glæder sig over Rådets konklusioner af 17. juli 2006 om en EU-strategi for Stillehavsområdet, og over, at der her lægges vægt på fattigdomsbekæmpelse, opnåelse af millenniumsudviklingsmålene, udvikling af menneskelige ressourcer og sundhedsproblemer; beklager dog, at Rådet vedtog konklusionerne uden at afvente, at Parlamentet gav udtryk for sin holdning;

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Stillehavsøstaternes regeringer og parlamenter.

P6_TA(2007)0023

Statut for det europæiske private selskab

Europa-Parlamentets beslutning med henstillinger til Kommissionen om statut for det europæiske private selskab (2006/2013(INI))

Europa-Parlamentet,

— der henviser til EF-traktatens artikel 192, stk. 2,

— der henviser til forretningsordenens artikel 39 og 45,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. maj 2003 til Rådet og Europa-Parlamentet om modernisering af selskabsretten og forbedret virksomhedsledelse i Den Europæiske Union — vejen frem (KOM(2003)0284),